

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קצ"ב ע"ב

פרשת כי תשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אֲצִלַּח עוֹבְדָא בִישָׁא דָא. אֲבָל בְּכָלֹא סִיּוּעָא בִישָׁא הָוָה, דְּנִקִּיט דְּהֶבְא, וּטְמִירִיה מַעֲיָנָא, בִּישׁ בְּתַר בִּישׁ, מַאי וַיִּצֹר אוֹתוֹ בְּחֶרֶט. דְּשׁוּי כָּל דְּהֶבְא בְּכִיסָא חֲדָא, וְאַסְתָּמַר מַעֲיָנָא. כְּדִין סְלִיק כָּלֹא לְעוֹבְדָא.

תרגום לעברית

כִּינּוּן שֶׁהִגִּיעַ שְׁבַע שָׁעוֹת שֶׁל הַיּוֹם, נִתְּנוּ לוֹ לְאַהֲרֹן מִיד. אִם הוּא הָיָה אוֹמֵר לָהֶם שִׁימוּ אוֹתוֹ בָּאָרֶץ בְּתַחֲלָה וְאַנִּי אֶטֶל - לֹא הָיוּ יְכוּלִּים בְּכַשְׁפֵּיהֶם לַעֲשׂוֹת כָּלוּם. אֲלֹא נָטַל מִיָּדָם. וְהַכְּתוּב מְתַרְעֵם וְאוֹמֵר, וַיִּקַּח מִיָּדָם. רָאוּ מָה עָשָׂה אַהֲרֹן אִישׁ נָבִיא, אִישׁ חָכָם, שֶׁלֹּא יָדַע לְהַשְׁמִיר. שָׂאֵלוּ נָטַל מִן הָאָרֶץ, כָּל כְּשָׁפִים שֶׁבָּעוֹלָם לֹא הָיוּ יְכוּלִּים לְהַצְלִיחַ. אֲבָל בְּמָה הִצְלִיחוּ בַּמַּעֲשֶׂה הַזֶּה? מִשּׁוֹם שׁוֹיִקַּח מִיָּדָם, וְלֹא מִן הָאָרֶץ. וַיִּצֹר אוֹתוֹ בְּחֶרֶט. לֹא כִּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים בְּנֵי אָדָם שֶׁעָשָׂה צִיּוּרִים בְּמַחְוָגָה אוֹ בְּדִבְרֵי אַחֵר. אֲלֹא בָּא הַכְּתוּב לְהוֹכִיחַ אֶת הַדִּבְרֵי, שֶׁאַהֲרֹן לֹא יָדַע לְהַשְׁמִיר. אֵלּוּ כְּשֶׁנָּטַל מִיָּדָם הָיָה זֶרֶק לְאָרֶץ, וְאִךְ עַל גַּב שְׂאֵחַר כֶּף יִטֵּל אוֹתוֹ, אִזּוֹ לֹא הָיָה מִצְלִיחַ הַמַּעֲשֶׂה הָרַע הַזֶּה. אֲבָל בְּכָל הָיָה סִיּוּעַ רַע, שֶׁלִּקַּח זֶהָב וּטְמָנוּ מִהָעִין, רַע אַחֵר רַע. מָה זֶה וַיִּצֹר אוֹתוֹ בְּחֶרֶט? שֶׁשָּׂם אֶת כָּל הַזֶּהָב בְּכִיס אֶחָד וְנִשְׁמַר מִהָעִין, וְאִזּוֹ הִכָּל עָלָה לְמַעֲשֶׂה.

בְּסִפְרָא דְחֲנוּךְ אֲשַׁכְחֵנָא, דְּהוּה אָמַר הָכִי, בְּרָא יְחִידָאָה יְתִיּוֹלָד לְהֵהוּא רִישָׁא חוּרָא,
וְכַד יִיתוֹן מִבְּשָׂרָא דְחֲמָרִי, יִטְעִין לִיה, בְּהֵהוּא דְעִיּוֹל (נ"א דנטיל) מְרַגְלָן בְּזִגִין דְּדִהֲבָא,
בְּלֹא דַעְתָּא דִּילִיה, וְדִיוֹקְנָא יִצְיִיר בְּצִיּוֹרָא בְּחֶרֶט. מֵאִי בְּחֶרֶט. בְּחֶרֶט אָנוּשׁ. דָּא קִלְמוּסָא
דְּאָנוּשׁ חֵיבָא, דְּאֵטְעִי לְבָנִי נָשָׂא.

תרגום לעברית

בְּסִפְרוֹ שֶׁל חֲנוּךְ מִצָּאנוּ שֶׁכָּה הָיָה אוֹמֵר, בֶּן יְחִיד יוֹלָד לְאוֹתוֹ רֹאשׁ הַלֶּבֶן, וְכִשְׂיָבֹאוּ
אוֹתָם מִבְּשָׂר הַחֲמוּרִים, יִטְעוּ אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ שְׂיֻכְנִים (שיטל) מְרַגְלִיּוֹת בְּפַעֲמוֹנֵי זָהָב לֹא
דַּעְתּוֹ, וְדַמּוֹת תִּצְיִיר בְּצִיּוֹר בְּחֶרֶט. מַה זֶה בְּחֶרֶט? בְּחֶרֶט אָנוּשׁ, זֶהוּ קוֹלְמוּס שֶׁל אָנוּשׁ
הַרְשָׁע שֶׁהִטְעָה בְּנֵי אָדָם.

טקסט הזוהר

וְדָאֵי דָּא בְּרִירָא דְמִלָּה, דְּאָנוּשׁ כַּד אֵטְעִי עֲלֵמָא, בְּקִלְמוּסָא הוּה רִשִׁים רִשִׁימִין, דְּכָל
דִּיוֹקְנִין וּפְלִחְנִין נִכְרְאִין בְּהֵהוּא קִלְמוּסָא, (ס"א רשִׁים רשִׁימִין) וְעַל דָּא כְּתִיב בְּחֶרֶט,
הֵהוּא דְאֲשַׁתְמוּדַע לְמַעַבְדַּד הָכִי. וְדָא הוּא בְּרִירוֹ דְמִלָּה.

תרגום לעברית

וְדָאֵי זֶהוּ בְּרוּר הַדְּבַר, שֶׁאָנוּשׁ כִּשְׁהִטְעָה אֶת הָעוֹלָם, בְּקוֹלְמוּס הָיָה רוּשִׁם רִשּׁוּמִים שֶׁל
כָּל הַדְּמִיּוֹת וְעִבּוּדוֹת זָרוֹת בְּאוֹתוֹ קוֹלְמוּס (רזם רשום), וְלָכֵן כָּתוּב בְּחֶרֶט, אוֹתוֹ שְׁנוּדַע
לַעֲשׂוֹת כָּה. וְזֶהוּ בְּרוּר הַדְּבַר.

טקסט הזוהר

וְכָלֹא הוּה, דְּוְדָאֵי בְּכִיסָא אַרְמִי דְּהֲבָא, וְכִסִּי לִיה מַעֲיָנָא, כְּמָה דְּאָמְרוּ אֵינּוֹן חֲרָשִׁין,
וְהָכִי אַצְטְרִיךְ בְּזִינֵי דְחֲרָשִׁין אֱלִין. וְדָא הוּא עוֹבְדָא דְחֲרָשִׁין אֱלִין, מְלָה דְאַצְטְרִיךְ
בְּאַתְגָּלְיָא, לְאַתְגָּלְיָא לְבִתְר, אַצְטְרִיךְ טְמִירוֹ וְכִסּוּיָא בְּקִדְמִיתָא, דִּיתְכַּסִּי מַעֲיָנָא, וּבִתְר
יְפּוֹק אוּמָנָא לְאוּמָנוּתִיה. וּמְלָה דְאַצְטְרִיךְ בְּכִסּוּיָא לְבִתְר, אַצְטְרִיךְ בְּאַתְגָּלְיָא בְּקִדְמִיתָא.

והכל היה, שוּדאי בכיס השליך הזהב וכסה אותו מן העין, כמו שאמרו אותם מכשפים, וכך צריך במיני הכשפים הללו. וזהו מעשיהם של הכשפים הללו - דבר שצריך בגלוי לגלות אחר כך, צריך הסתרה וכסוי בראשונה, שיתכסה מן העין, ואחר כך יצא האמן לאמנותו. ודבר שצריך אחר כך כסוי, צריך בראשונה בגלוי.

טקסט הזהור

השתא בני רחמימאי, רחמימין דנפשי, מה אעביד, ודאי אצטריכנא לגלאה, אציתו ואטמירו מלין. בסטר קדושה ההוא, אלהים דקשוט, מלך על עלמא, בתלת (מילין) עלמין (אלין) אתתקף. (בראשית קע"ז ע"ב, ר"ח ע"א) בבריאה. ביצירה. בעשיה. והא אתמר, רזא דכל חדא וחדא הכא. לקבל בריאה, ויקח מידם, מלה דלא הוה ביה עד כען כלום. לקבל יצירה, ויצר אותו בחרט. לקבל עשיה, ויעשהו עגל מסכה. מאן חמא חרשין בכל עלמא כאלין.

תרגום לעברית

עכשו, בני אהובי, אהובי נפשי, מה אעשה? ודאי שצריך לגלות. הקשיבו והסתירו הדברים. בצד הקדשה ההוא, אלהים אמת, מלך על העולם, בשלשה (דברים) עולמות (אלו) התחזק - בבריאה, ביצירה, בעשיה. והרי נאמר הסוד של כל אחד ואחד כאן. כנגד בריאה - ויקח מידם, דבר שלא היה בו עד עכשו כלום. כנגד יצירה - ויצר אותו בחרט. כנגד עשיה - ויעשהו עגל מסכה. מי ראה ככשפים האלה בכל העולם?

טקסט הזהור

השתא אית למימר, וכי לא כתיב ואשליכוהו באש, ולא יתיר, וכדין ויצא העגל הזה. והשתא את אמרת ויעשהו עגל מסכה אלא חס ושלום דאחרן עבד, וקרא אוכח דכתיב ויקח את העגל אשר עשו. אבל ממה דכתיב ויקח מידם, וכתיב ויצר אותו. מחילא דתריין אלין, אתעביד כלא. כביכול הוא עביד ליה, דאי תריין אלין לא הוו, לא אתעביד

וְלֹא נָפֵק לְאוֹמְנוֹתָא. אֲבָל מֵאֵן גָּרַם דְּאִתְעֵבִיד. אֵינּוֹן תְּרִין. (כּבִּיכּוֹל וַיַּעֲשֶׂה אִיהוּ וּדְאִי עֲשֶׂהוּ) בְּעוֹד דְּאִיהוּ לָקַח מִיָּדָם, אֵינְהוּ עֲבָדֵי חֲרָשִׁייהוּ, וּמַלְחָשֵׁי בְּפוּמִייהוּ, וּמִשְׁכֵּי רוּחָא לְתַתָּא, מִן סִטְרָא אַחֲרָא.

תרגום לעברית

עָבְשׁוּ יֵשׁ לּוֹמֵר, וְכִי לֹא כָתוּב וְאֲשַׁלִּיכֶהוּ בְּאֵשׁ, וְלֹא יוֹתֵר, וְאֵז וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה, וְעָבְשׁוּ אֶתָּה אוֹמֵר וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסֵּכָה? אֵלֹא חֵס וְשְׁלוֹם שְׁאַהֲרֵן עָשָׂה, וְהַכְּתוּב מוֹכִיחַ, שְׁכָתוּב וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ. אֲבָל מִמָּה שְׁכָתוּב וַיִּקַּח מִיָּדָם וְכָתוּב וַיֵּצֵר אֹתוֹ, מִכַּח שְׁנֵי אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה הַכֹּל. כְּבִיכּוֹל הוּא עָשָׂה אוֹתוֹ. שְׁאֵם שְׁנֵי אֱלֹהִים לֹא הָיוּ, לֹא הָיָה נַעֲשֶׂה וְלֹא יוֹצֵא לְאוֹמְנוֹת. אֲבָל מִי גָרַם שְׁנַעֲשֶׂה? שְׁנֵי אֱלֹהִים. (כּבִּיכּוֹלוֹיַעֲשֶׂהוּ, הוּא וּדְאִיַעֲשֶׂהוּ) בְּעוֹד שֶׁהוּא לוֹקַח מִיָּדָם, הֵם עָשׂוּ כְּשִׁפְיָהֶם וְלוֹחֲשִׁים בְּפִיָּהֶם, וּמוֹשְׁכִים רוּחַ לְמַטָּה מִהֲצַד הָאַחֵר.

טקסט הזוהר

וּמִשְׁכּוּ תְּרִין רוּחִין כְּחָדָא, חַד מִן דְּכָר, וְחַד מִן נּוֹקְבָא. דְּכָר אֲתֵלְבֵּשׁ בְּדִיוֹקְנָא דְשׁוּר. נּוֹקְבָא בְּדִיוֹקְנָא דְחַמּוֹר, תְּרוּוֹיִיהוּ הוּוּ כְּלִילֵן כְּחָדָא. אֲמַאי תְּרִין אֱלִין. אֵלֹא שׁוּר הָא אֲתֵמֵר. חַמּוֹר אֲמַאי. בְּגִין דְּחֲרָשִׁין אֱלִין דְּמַצְרָאִי, כְּתִיב בְּהוּ, (יַחֲזַקָאֵל כֵּג) אֲשֶׁר בָּשָׂר חַמּוֹרִים בְּשָׂרָם.

תרגום לעברית

וּמִשְׁכּוּ שְׁתֵּי רוּחוֹת כְּאַחַת, אַחַת מִהֲזָכָר וְאַחַת מִהֲנֻקְבָּה. שְׁכִשְׁמַתְלֵבֵשׁ הַזָּכָר בְּדַמוֹת הַשׁוּר, הַנֻּקְבָּה בְּדַמוֹת הַחַמּוֹר, וּשְׁנֵיָהֶם הָיוּ כְּלוּלִים כְּאַחַד. לָמָּה שְׁנֵי אֱלֹהִים? אֵלֹא שׁוּר הָרִי נֶאֱמַר, וְחַמּוֹר לָמָּה? מִשּׁוֹם שְׁבִמְכִשְׁפִּים הַמַּצְרָאִים הִלְלוּ כְּתוּב בְּהֵם, (יַחֲזַקָאֵל כֵּג) אֲשֶׁר בָּשָׂר חַמּוֹרִים בְּשָׂרָם.

ועל דא, כל אינון ד'ישראל דמיתו, אתחברו בהדייהו בלבהון. ובגין דהוון תרין דיוקנאין, כתיב אלה אלהיה ישראל, ולא כתיב זה, אלא אלה, תרין הוון כחדא, אשר העלוה מארץ מצרים. העלוה ולא העלה כתיב. (שמות לב) ויעשהו עגל מסכה ויאמרו. ויאמר לא כתיב, אלא ויאמרו, דאחרון לא אמר מדי. תנינן, (ויקרא ע"ט ע"א) מאה ועשרים וחמש קנטרין הוון ביה. היה כתיב ויקח מידם, וכי בידם הוון כל אליו קנטרין. אלא מכללא דאינון קנטרין נטלו מלי ידיהו. וההוא זעיר, אסתלק על כלא, כאילו הוה כלא בידיהו.

תרגום לעברית

ולכן כל אלו מ'ישראל שמתו התחברו עמם בלבם. ומשום שהיו שתי דמיות, כתוב אלה אלהיה ישראל, ולא כתוב זה, אלא אלה. שנים היו כאחד. אשר העלוה מארץ מצרים, העלוה ולא כתוב העלה. ויעשהו עגל מסכה ויאמרו. לא כתוב ויאמר, אלא ויאמרו, שאחרון לא אמר דבר. שנינו, מאה ועשרים וחמש קנטרין היו בו. איך כתוב ויקח מידם? וכי בידם היו כל הקנטרין הללו? אלא מכלל של אותם קנטרין לקח מלא ידיהם, ואותו מעט התעלה על הכל כאלו הכל היה בידיהם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קצ"ג ע"א) ◆

טקסט הזוהר

תא חזי, מה כתיב וירא אחרון ויבן מזבח לפניו. אי חסידא קדישא, כמה רעותה הוה לטב, ולא ידעת לאסתמרא. כיון דארמי ליה בנורא, אתתקף חילא דסטרא אחרא תמן בנורא, ונפק

בא וראה מה כתוב, וירא אהרן ויבן מזבח לפניו. אי חסיד קדוש, כמה רצונך היה לטוב ולא ידעת להשמר. כיון שזרקו לאש, התחזק כח הצד האחר שם באש, ויצאה דמות שור, כמו שנאמר בשתי המשכות של הצד האחר. מיד - וירא אהרן. מה זה וירא אהרן? ראה שהצד האחר התחזק. מיד - ויבן מזבח לפניו. שאלמלא הקדים ובנה המזבח הזה, העולם היה חוזר להרפנו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.